УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНІЙ СОЮЗ — 75 років — Служби Народові

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City. N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 171. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ВЕРЕСНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 18, 1969 No. 171. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 17 вересня 1969 року

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР ДЖАН Н. МІТЧЕЛЛ вніс законопроєкт про поборювання наркотиків. Зізнаючи перед Сенатською Підкомісією в справах злочинности нелітніх, Мітчелл сказав, що не всі здають собі справу з того, якою загрозою для здоров'я народу є поширене вживання наркотиків, головним чином між молоддю. В новому законопроєкті є заборона продукувати, поширювати і продавати маріхуану, ЛСД та героїну й інші ліки, які шкідливі зі становища медицини. Департамент Справедливости поробив заходи проти контрабанди наркотиків із Мехіко. Законопроєкт вимагає гострих кар для тих, що продають наркотики, і лагідніших для тих, що їх вживають зі звичайної цікавости, що трапляється з молоддю.

СЕКРЕТАР ЗДОРОВ'Я, ОСВІТИ І ДОБРОДІЙНОСТИ Роберт Г. Фінч вповні заперечив надруковану вістку в численних часописах, що він старатиметься про те, щоб Конґрес поширив допомогу з соціяльного забезпечення також і на ліки для старших осіб, з яких пенсіонери користають під час лікування вдома. Згідно з теперішнім законом пенсіонери соціяльного забезпечення дістають даром ліки під час лікування в шпиталі, а за ліки під час домашнього лікування мусять самі платити. Представник Департаменту Здоров'я подав був вістку часописам про те, що Фінч старається допомогти пенсіонерам. Найближчого дня Фінч це заперечив, кажучи, що довідався про це... з часописів. Щось тут не до ладу...

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ВІЛЛІЯМ РОДЖЕРС продовжив на дальших шість місяців обмеження важности пашпортів на виїзд до комуністичних держав, але ця заборона має тільки формальне значення. Згідно з нею власники пашпортів не мали права їздити до комуністичного Китаю, Північної Кореї, Північного В'єтнаму і на Кубу. Та Найвищий Суд ЗСА вирішив, що Державний Департамент не має права відмовлятися видати пашпорт до заборонених держав, коли якась особа давніше їздила до тих країн. В липні ц. р. Державний Департамент повідомив, що журналісти, виховники, студенти і науковці можуть відвідувати комуністичний Китай.

ЕКОНОМІСТИ ПОГОДЖУЮТЬСЯ В ТОМУ, що економіка збільшуватиметься в 1970-му році, і що не буде кінця інфляції, який заповідають час до часу представники Уряду. Економіст Ліон Кілберт передбачає, що промисл інвестуватиме в найближчому році 75.5 більйона дол., на 7 відсотків більше, як в 1969 році. Інший економіст д-р П'єр Рінфрей гадає, що промисл витратить в 1970-му році 77.2 більйона дол., на 9 відсотків більше в порівнянні з цим роком. Фірма МекҐро Гілл передбачала минулого місяця витрату на промислову продукцію на 5 відсотків більше капіталів в найближчому році, в порівнянні з 1969-им роком. Індекс цін в цьому році має збільшитися на 5.5 відсотка, а в найближчому році на 4 відсотки.

ЕКОНОМІЧНА РАДА КАНАДИ ПЕРЕДБАЧАЄ, що при правильній і успішній політиці життєва стопа канадійців могла б збільшитися на одну третю впродовж найближчих п'ятьох років. Економіка країни мала б збільшуватися по 5.5 відсотка річно, що є найбільшим відсотком в порівнянні з численними державами. Ця Рада складається з 27-ох членів, вона не може впливати постійно на політику Уряду, бо видає тільки річні звіти, а тричленна Рада Економічних Дорадників американського президента постійно працює в Білому Домі. Та вплив Канадійської Економічної Ради великий, бо вона безпартійна і оцінює економіку з дальшої перспективи.

У СВІТІ

КАНЦЛЕР ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ КУРТ КІЗІНҐЕР повідомив, що уряд СССР запропонував Боннові розпочати переговори про договір між обома країнами, яким би заборонялось вживання сили. Такі переговори мали б відбуватись у Москві. При тому, виступаючи на передвиборчих зборах у Падерборні, канцлер Кізінґер назвав наївним сучасного міністра закордонних справ Зах. Німеччини Віллі Брандта в його трактуванні справжніх інтенцій Москви щодо центральної Европи. Совєтська політика є далі загрозливою, сказав канцлер К. Кізінґер.

ВЕЛИКА ТРИДЕННА ЗЛИВА В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ спричинила смерть 250 осіб та необчислені втрати для господарства. Поліція з південного побережжя Півд. Кореї повідомила також, що 90 осіб пропали там безвісти і 91 особа була поранена. Найбільше пошкоджень зазнало місто Пусан, друге за розмірами місто в тій країні.

ЛИШЕ КІЛЬКА СОТЕНЬ ЧЕХІВ І СЛОВАКІВ ПОВЕРНУЛОСЬ на заклик уряду ЧССР про закінчення періоду амнестії для втікачів з Чехо - Словаччини, яких обраховують кругло на 50 000 людей. Більшість із них перебуває в Австрії, куди масово втікали чехи і словаки після інвазії СССР та країн Варшавського пакту на ту країну. Поінформовані кола в Празі вважають, що сучасний уряд різко звузить можливості закордонних подорожей для своїх громадян та буде провадити посилену чистку серед ліберальних кіл.

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ МАЄ ЗА КОРДОНОМ ТІЛЬКИ 17 АМБАСАДОРІВ. Найновіший, 18-й з черги амбасадор прибув тепер з Пейпінґу до Ємену. У 1967 р., в розпалі так зв. культурної революції, Пейпінґ відкликав майже всіх амбасадорів і до нині багатьох звільнених тоді постів не обсадив новими. З комуністичних країн червонокитайських амбасадорів мають лише Альбанія і Румунія. На амбасадорському рівні червоний Китай не має представництв у таких країнах, як Куба, Фінляндія, Данія, Індія, Цейлон, Об'єднана Арабська Республіка, Ірак, Кенія, Ляос, Малі, Монголія, Марокко, Північна Корея, Норвегія, Сомалі, Судан, Швайцарія, Уґанда, Мавританія. Антиамериканська пропаґанда. через червоно-китайське радіо не зменшується

АРАБСЬКИЙ НАПІВОФІЦІЙНИЙ ЩОДЕННИК „АЛЬ АРАМ", що виходить в Каїро, надрукував звернення до палестинських організацій, щоб вони закликали арабських жидів повертатись із Ізраїлю до своїх жител в арабських країнах. Газета вважає, що арабських жидів треба привітати „в новій демократичній Палестині", але відкидати сіонізм. Дві палестинські радіостанції вже підхопили цей заклик. У згаданому щоденнику сказано, що плян про перетворення Палестини в окрему державу був дискутований в Каїрі на засіданні Палестинської Національної Ради, яка контролює арабські військові групи, що нападають на Ізраїль.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНС ПЕРЕВОДИТЬ ПІВРІЧНУ ПЕРЕВІРКУ

Джерзі Ситі. — У понеділок, 15-го вересня, тут почалася піврічна перевірка майна, діловодства та організаційного стану Українського Народного Союзу. Перевірку переводить Головна Контрольна Комісія в складі: д-р Володимир Ґалан — голова, мґр Іван Геврик — заступник голови, інж. Іван Ващук — український секретар, Іван В. Іванчук — англомовний секретар та Володимир Гірняк — член. Перед перевіркою в Головній Канцелярії в Джерзі Ситі, контролери відбули перевірку діловодства і стану на Союзівці, оселі УНСоюзу біля Керґонксон, та були приявні на Дні УНСоюзу, що відбувся на тій оселі минулої суботи і неділі 13 і 14-го вересня. Перевірка триватиме впродовж тижня.

Головна Контрольна Комісія УНС при праці в Головній Канцелярії УНС в Джерзі Ситі. Сидять (зліва) контролери: інж. Іван Ващук, мґр Іван Геврик, д-р Володимир Ґалан, Іван В. Іванчук і Володимир Гірняк.

ЗАКЛИК УНСОЮЗУ ДО ДОПОМОГИ ЗУАДК В ЙОГО 25-РІЧЧЯ

До Відділів та Членів
Українського Народного Союзу!

Дня 24-го червня 1969 р. минуло 25 років існування одної з найбільше заслужених, загально-крайових українських організацій в ЗСА, Злученого Українсько - Американського Допомогового Комітету. З цієї нагоди ЗУАДК влаштовує в дні 4-го жовтня ц. р святочну Зустріч у місці свого осідку, Філядельфії, до участи в якій заспросив всю нашу національну громаду.

З цього приводу, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу, зібраний на своїх нарадах в дні 5-го вересня ц. р. схвалив скласти ЗУАДКомітетові вислови свого признання та вдячности за виконану ним впродовж свого 25-річного історичного значення працю й звернутися до всіх Відділів УНСоюзу та всього його членства з закликом давати надалі свою повну піддержку, моральну і матеріяльну, цій заслуженій установі. Великі завдання, які стоять перед ЗУАДК, вимагають великого труду та великої жертвенности цілої нашої громади, а зокрема союзової, яка завжди стояла в першому ряді працівників і жертводавців всіх загально - національних установ і акцій.

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

Обидві Палати Конґресу оваційно вітали астронавтів Аполло 11

Вашинґтон. — 16 вересня Палата Репрезентантів і Сенат, на спільному засіданні в приміщенні Палати оваційно вітали трьох астронавтів Едвіна Е. Олдріна, Ніла А. Армстронґа та Майка Колінса з Аполло 11, які на запрошення Конґресу, звітували про свою подорож на Місяць. Довготривалі оплески не вмовкали, коли астронавти з'явилися в Конґресі та йшли на місця при президіяльному столі. За ними стояли обидва предсідники Палат, спікер Палати Репрезентантів конґресмен Джан МекКормек і віце-президент Еґню. Довготривалі оплески повторилися, коли звітодавець з поїздки до Місяця полковник Едвін Е. Олдрін сказав: „Я кажу вам сьогодні те, чого жадна людина досі не могла сказати давніше: Ми мандрували по Місяцеві". Свідомий того, що Конґрес старається зменшити видатки на космічні досліди, щоб збільшити фонди на домашні проблеми, астронавти закликали Конґрес схвалити фонди і на домашні справи і на космічні досліди. Вони заявляли: „Не можемо починати наших плянетарних досвідів, коли в країні панують: убозтво, расові дискримінації та заворушення. Але також ми не можемо чекати аж доти, поки всі наші земні проблеми будуть розв'язані". Астронавт Коллінс сказав, у своїй промові, що під час кружляння довкола Землі вони, астронавти, мали можливість дивитися на Місяць, Марс і на Землю. І вони це робили.

Ніксон повідомляє, що ЗСА до 15-го грудня виведуть із В'єтнаму 35 000 війська

Вашинґтон. — Президент Ніксон повідомив 16-го вересня, що до половини грудня американські збройні сили у Південному В'єтнамі зменшаться на 35.000. Президент сказав, що редукція американських збройних сил в цьому році становитиме коло 60.000 вояків, бо, згідно з попереднім зарядженням Президента з 8-го червня, ЗСА вже вивели з В'єтнаму 25.000 війська, що закінчилося минулого місяця. Секретар Президента Роналд Л. Ціґлер повідомив, що не буде зменшене число рекрутів, яке мають покликати в жовтні, і яке заплянoване на 29.000. Ціґлер одночасно повідомив, що Президент почав думати про зміну закону про обов'язкову військову службу. Президентів пресовий секретар казав, що можливе навіть припинення на якийсь час діяння закону про військову службу. Та більше правдоподібно, що Президент видасть тимчасове зарядження про поміркoвані зміни в цьому законі, щоб покликували до війська молодші річники. Та всі ці пляни ще в стадії дискусії — казав Ціґлер. Коли здійснене буде нове зменшення військ у В'єтнамі, то ЗСА матимуть там 484.000 в половині грудня 1969 р. Тепер дозволене число американського війська у В'єтнамі становить 524.000.

Х Конґрес Американських Українців буде присвячений сл. п. проф. Романові Смаль-Стоцькому

Ню Йорк. — Призначений на 24-26 жовтня ц. р. в залях готелю Комодор у Ню Йорку Х Коґрес Американських Українців буде присвячений світлій пам'яті члена Екзекутиви УККА, голови НТШ проф. д-ра Романа Смаль - Стоцького, який помер 27 квітня ц. р. у Вашинґтоні. Багатогранна діяльність Українського Конґресового Комітету впродовж довгих років була позначена його ініціятивною та жертвенною працею, як члена Екзекутиви УККА, предсідника попереднього Конґресу, голови Комітету Пам'ятника Т. Шевченкові у Вашинґтоні, автора багатьох окремих англомовних і українськомовних публікацій, а також низки статтей у періодичних виданнях УККА, зокрема в „Українському Квартальнику", „Українському Бюлетені" та в „Конґресових Вістях". Екзекутива УККА вирішила також спонзорувати один том праць сл. п. проф. д-ра Романа Смаль - Стоцького, що має вийти у серійному виданні Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, яке він впродовж довгих років очолював. Сл. п. проф. д-р Роман Смаль - Стоцький був під час Визвольних Змагань в осередку української дипломатичної служби, послом Уряду УНР у Берліні, а ще перед тим співпрацівником Союзу Визволення України. У 1939-45 роках жив і працював за фахом у Празі, під постійним наглядом німецького ґестапо. У ЗСА, куди прибув у 1947 р., викладав у Маркетському та ін. університетах і активно займався громадсько - політичною українською діяльністю.

Сенат відкинув внесок на сповільнення будови стратегічних бомбовиків

Вашинґтон. — Сенат відкинув більшістю 56 до 31 голоса внесок сенатора демократа Джорджа МекҐоверна на сповільнення будови нових стратегічних бомбовиків, які мали б заступити дещо перестарілі вже далекосяжні бомбовики Б-52. Сенатор МекҐоверн поставив внесок, щоб схвалити тільки $ 20 мільйонів, бо, покищо, не треба будувати бомбовиків, які обслуговували б пілоти, коли розбудовується далекосяжні ракети, як оборонну і офензивну зброю. Прихильник урядового проєкту сенатор демократ Джан С. Стенніс з Міссіссіппі заявив, що ця країна не сміє здатися на одну зброю, на ракети, і тому треба будувати і далекосяжні бомбовики. Відкинення внеску сенатора МекҐверна — це нова поразка тих критиків Департаменту Оборони, які за всяку ціну стараються зменшити видатки на нову зброю, які Уряд запроєктував в сумі $ 20 більйонів.

Закінчення війни у В'єтнамі буде темою розмов Роджерса з Ґромиком

Вашинґтон. — У зв'язку із заплянованими на протяг найближчих двох тижнів зустрічами державного секретаря ЗСА Вільяма П. Роджерса із совєтським міністром закордонних справ Ґромиком, що мають відбутися на терені Об'єднаних Націй у Ню Йорку, в політичних колах Вашинґтону висловлюють переконання, що головною темою розмов Роджерса з Ґромиком буде справа закінчення війни у В'єтнамі. Мав би говорити про це із Ґромиком також і президент Ніксон, який має виступити з промовою під час однієї із сесій Генеральної Асамблеї ОН. Під час цих розмов американський уряд хотів би добитися совєтської допомоги в зааранжуванні переговорів в справі закінчення війни у Південному В'єтнамі. Мали б відбуватися ці переговори безпосередньо з представниками північнов'єтнамського комуністичного режиму. Разом з цим метою розмов між Роджерсом і Ґромиком мало б бути встановлення можливости порозуміння між ЗСА і СССР щодо роззброєння, Середнього Сходу, як також, мабуть, і справи Берліну та европейської безпеки. През. Ніксон мав би зустрітися з Ґромиком вже в четвер цього тижня, під час його прибуття з промовою до Об'єднаних Націй. Загальне спрямування актуальної політики уряду, през. Ніксона йде по лінії покращання взаємин із Совєтським Союзом і знайдення з ними шляхів до порозуміння щодо закінчення війни у В'єтнамі, що її північнов'єтнамські комуністи мають змогу продовжувати тільки завдяки Москві і її видатній мілітарній та матеріяльній допомозі. В самому совєтському керівництві думки щодо тактики в справі В'єтнамі і якогось порозуміння із ЗСА поділені.

Делеґація Української ССР до ОН

Київська „Радянська Україна" з 10 вересня повідомила у вістці „На 24-ту Сесію Генеральної Асамблеї ОН", що делеґацію СССР на цю Сесію буде очолювати міністер закордонних справ СССР А. Громико. Після переліку великого особового складу „всесоюзної" делеґації до ОН, на другому місці сказано, що „Рада міністрів УССР призначила на 24 Сесію Генеральної Асамблеї ОН делеґацію" на чолі з Д. Білоколосом. До складу тієї делеґації входять: Д. Білоколос — голова делеґації, З. Назаренко, М. Поляничко, В. Сіробаба, М. Турчанінов — члени делеґації, П. Заворотько, В. Мазур, Ю. Мацейко, М. Гетманець — заступники членів делеґації. Таку ж групу від Білоруської ССР очолює А. Гуринович.

Палата схвалила законопроєкт про позички для студентів

Вашинґтон. — Палата Репрезентантів більшістю 322-ох до 60-ох голосів схвалила законопроєкт про допомогу студентам коледжів і університетів для заплачення належностей за навчання. Згідно з цим проєктом Федеральний Уряд зможе давати фонди банкам, ощадностевим - позичковим товариствам і кредитовим спілкам, які зможуть давати позички студентам. Згідно з гли брати від позичок студентів тільки по 7 відсотків, а тепер відсотки від звичайних позичок становлять 8.5 відсотка. Новий закон дозволяє Урядові винагороджувати ті різниці в відсотках, щоб студенти могли діставати позички в потребі. Представник Департаменту Освіти оцінює, що з цих позичок зможуть скористати від 150.000 до 200.000 студентів.

Сенатор Бел і посадник міста промовлятимуть на ювілеї УНС в Честері

Честер, Па. (Е. М.). — У цій громаді йдуть останні приготування для влаштування ювілейного свята з нагоди 75-річчя Українського Народного Союзу. Свою участь у цім святі та готовість виголосити промовипривіти на пошану УНСоюзу та всієї української громади вже зголосили сенатор Белл та мейор Честеру. Сенатор Скат прислав привіт і побажання. Свято відбудеться в суботу 27 вересня.

Від Українського Народного Союзу будуть приявними на святі д-р Володимир Ґалан, голова Контрольної Комісії УНСоюзу. гол. радні Степан Гавриш і Іван Одежинський, а головні промови виголосять д-р Ярослав Падох головний секретар УНСоюзу і адв. Іван Флис, голова сусідної союзової громади в Ню Йорку.

Для масовости свята-бенкету обнижено до найнижчої висоти ціну квитків, а саме на 3.00 доляри. Ювілейний комітет розраховував при цьому на приявність усіх членів союзових Відділів, представників усіх інших установ та ширших кіл громадянства. Окремі сподівання зв'язані зі секретарями та іншими урядовцями союзових Відділів, які напевно в найкоротшому часі подбають, щоб розпродати між членами якнайбільше квитків й розповсюднити їх також серед ширшого громадянства.

В Совєтському Союзі припинено полеміку проти комуністичного Китаю

Москва. — З урядових джерел одержано тут повідомлення, що совєтське державне і партійне керівництво наказало припинити полеміку проти Комуністичного Китаю. Встановлено цю заборону у зв'язку із зустріччю совєтського прем'єра Алексєя Косиґіна з комунокитайським прем'єром Чу Ен-ласм, яка відбулася в четвер минулого тижня під час повороту Косиґіна з Ганою. Стосується проголошена заборона покищо тільки щоденної преси й радіо і не заторкує вона тих атак на китайських комуністів, що можуть бути надруковані в тижневиках і місячниках та інших журналах. В совєтських щоденниках і в радіо в останніх п'яти днях не було ніяких виступів проти Пейпінґу. Протеж, комунокитайська преса продовжує атакувати совєтське керівництво дуже гостро і тому не виключають, що встановлена заборона може бути відкликана і що в совєтській пресі знову розгорнеться полеміка проти комуністичного Китаю. Водночас із цим у Москві поширилися вістки про поганий стан здоров'я а то й смерть провідника китайських комуністів Мао Тсе-тунґа. Багато людей у Совєтському Союзі вірить, що взаємини між Москвою й Пейпінґом можуть поправитися тільки після смерти Мао Тсе-тунґа. Ніяких підтверджень вісток про хворобу чи смерть Мао Тсе-тунґа з Китаю не одержано.

Нестор Ріпецький видає свої переспіви з японської лірики

Нестор Ріпецький (з правого боку) в ред. Богданом Кравцевим.

В понеділок 15 вересня ц. р. редакцію „Свободи" відвідав відомий український письменник і журналіст в Торонті Нестор Ріпецький. В розмові з членами редакції він поінформував про вихід другого видання його ж переспівів із японської лірики, що були зроблені ним з кінцем 1930-их років і видані 1941 року п. н. „Пісні далеких островів", єдиний примірник яких зберігся в ред. Б. Кравцева. Друге видання цих переспівів появляться тепер заходом Асоціяції Діячів Української Культури в мистецькому оформленні — з рисунками тушею Ждана Ласовського за літературною редакцією Вячеслава Давиденка та з увідним словом поета Володимира Гаврилюка.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ювілей І. Котляревського

Цього року минає 200 літ від дня народження основоположника нової української літератури, поета і драматурга Івана Котляревського, великого полтавця, який дав не лише Україні, а й світові такі мистецькі перлини, як „Енеїду" і „Наталку Полтавку". „Енеїду" староримського поета Вергілія перелицьовували і переспівували Блюмауер у Німеччині, Скаррон у Франції, Осіпов у Росії... Але про їхні „Енеїди" знають тепер хіба літературознавці, а українську „Енеїду" Котляревського читають із захопленням в Україні, її далі перекладають на російську мову, готується переклад її на болгарську, вже вийшов цього року переклад Аркадія Кулєшова на білоруську мову. Іван Котляревський дав „Енеїді" українську душу, відобразив свій народ і вчив його: „Де общеє добро в упадку, забудь отця, забудь і матку, біжи повинність ісправлять". Іван Котляревський заговорив до свого пригніченого й прибитого окупантами народу, до всіх „малоросів", „русинів", „австріяків" і т. д. рідною мовою, що її призначили окупанти України на загибель. Великий Тарас Шевченко не даремно сказав, згадуючи про І. Котляревського: „Будеш, батьку, панувати, доки живуть люди".

Совєтський уряд використав ювілей Котляревського для того, щоб з допомогою ЮНЕСКО не так пропаґувати творчість українського клясика, як показувати, нібито він був антирелігійною людиною, змагався за „зближення" між Україною і Росією, закликав „бити панів", а в сучасному пляні — щоб вихваляти окупаційний червоний режим в Україні. Тим часом на батьківщині І. Котляревського самі полтавці, за власні гроші, зреставрували садибу поета, обладнали його музей, аматорськими силами поставили кінофільм „Москаль - чарівник". Чому? Бо „держава" не дала фондів на відзначення ювілею. У „Культурі і Житті" з 7 вересня полтавці писали, що сподівалися від Харківського оперового театру, що він поставить в ювілейний рік оперу М. Лисенка „Енеїду", але даремно; сподівалися, що київська кіностудія випустить фільми „Енеїду" і „Москаля - чарівника" — даремно... Єдине, чим був відзначений ювілей І. Котляревського в Україні, так це новим випуском його „Енеїди" з чудовими ілюстраціями А. Базилевича.

Косиґін і Чу Ен-лай

Вістка про нараду, яку в минулий четвер відбули в Пейпінґу совєтський прем'єр Алексєй Косиґін і комуно-китайський прем'єр Чу Ен-лай з участю членів Політбюра совєтської і китайської компартій, була поважним ударом по тих політиканах, які свої міркування спирають не на фактах, а на власних бажаннях. Так хотілося б, щоб московські большевики і китайські комуністи вчепились за чуби і щоб з обох них лишились, як у тій бійці двох мишей, тільки два хвости. Дійсність, сперта на фактах, інакша.

Фактом є, що Совєтський Союз, як і комуністичний Китай, мають спільну ціль — перемогу комунізму в усьому світі й угроблення свободи в усіх вільних країнах. Фактом є, що ці обидві держави вважають за свого найпершого ворога американський „імперіялізм". Фактом є, що і Москва і Пейпінґ заінтересовані в тому, щоб В'єтнамська війна тривала якнайдовше, бо хоч вона коштує їм багато у несенні допомоги Північному В'єтнамові, ті витрати зрівноважуються виснажуванням Америки. І фактом є, що як Москва, так і Пейпінґ бояться розпочинати взаємну війну, розуміючи зв'язаний з цим величезний риск.

Тому та спільна ціль, однопартійний диктаторсько-поліційний устрій в обох тих державах, їх спільна експансія коштом вільного світу — це сильніші арґументи за арґумент розбіжностей в інтерпретації марксо - ленінської науки та спору за кордони, устійнені в минулому сторіччі. Очевидно, азійські кордони російської імперії, здобуті Москвою в добі Романових, не вдержаться навіки, як не вдержиться взагалі імперія, що сягає від Балтики по Тихий океан і від Чорного моря по Біле. Але нинішній Китай має ще територію в 3,746.000 кв. миль, більшу за територію З'єднаних Стейтів, і його політична експансія звернена в першу чергу не в сторону СССР, а в сторону Південнокитайського моря, Бенґальської затоки, Індійського океану.

І тому в совєтсько - китайських відносинах є місце не тільки на взаємну демагогію, потрібну для того, щоб відвертати увагу своїх народів від внутрішніх болячок, але й на зустрічі та наради партійних і державних верховодів. Очевидно, диктаторські системи завжди здібні створювати всякі несподіванки. Але всі дані вказують на те, що в совєтсько-китайських взаєминах таки рішатимуть арґументи обостороннього інтересу.

Андрій Бук

НА ГОСПОДАРЧО-ЕКОНОМІЧНІ ТЕМИ

На думку більшости громадян і деяких економістів-фінансистів, спроби Уряду ЗСА здержати інфляцію безуспішні. Вона спірально зростає, і ріст економіки не сповільняється. Хоч піднесені податки продовжено, бюджет додатній, гріш та кредит зв'язані, і нема надії на скоре відмороження монетарних обмежень — платні й ціни зростають швидше, як попереднього року, головно на е л е к троустаткования, сталь і харчі. Платні за останній рік підвищились на 8.3% (пересічний заробіток родини 8.632 дол., в попередньому році — 7.974 дол.). Безробіття зменшилося — в липні 3.6%, з чого 3.2% білих, а 6.5% не білих. Дрібний продаж і далі, хоч незначно, зростає. Відсотки на позичках далі вагаються, хоч останніми днями сильний попит на позички для бизнесу, платників квартального прибуткового податку і нафтових копалень на Алясці.

Терпець пересічного обивателя вривається. Статистики багатьох стейтів подають, що більшість населення ЗСА, головно домашні господині, протестують і домагаються контролі цін і платень. Економісти признають, що федеральна протиінфляційна політика має безумовно помітний, на жаль, замалий вплив на сповільнення економіки і зменшення інфляції. На їх думку, лише селективною контролею Уряду, стейтів і населення можна припинити інфляцію.

Уряд Ніксона прислухається до пропозицій, але обережно і систематично виконує свій протиінфляційний плян, відкидаючи вимоги замороження цін - платень, бо це не годиться у демократичній системі, а крім того історія вчить, що замороження цін залишають не корисні наслідки. Тому Уряд старається в цьому році зменшити інфляцію до 3%, а рівночасно не допустити до великого безробіття. Голова Дирекції Федеральних Резерв недавно заявив перед Банковою комісією в Сенаті, що деякі економічні показники наглядно вказують на те, що сповільнення інфляції зближається, що добровільна, спільна контроля кредиту увінчається кращим і скоршим успіхом.

Останніми тижнями економіка дещо сповільнилася в автомобільній і н д у с трії (зменшений продаж авт), а вона — ключовий фактор національної економіки.

Уряд хоче вжити нової зброї для поборювання інфляції, головно в будівельній індустрії. Запроєктоване на 75% зменшення державних конструкцій і будови доріг і вже знятих 1.6 блн. дол. з державного бюджету назагал прийнято позитивно, і деякі стейти заявили свою співпрацю. Для тієї цілі незабаром буде створена спеціяльна комісія з представників індустрії, будівельно-торговельних юній і Уряду.

Одне є певне — інфляція не може бути припинена доти, поки триває війна у В'єтнамі. Кожна війна породжує інфляцію, а зокрема ця довготриваюча і коштовна дозволила воєнній економіці високо перерости цивільну. Хвилеве перемир'я кинуло було тінь надії на припинення воєнних дій, і на це відразу зареаґували американська і світові біржі. Одначе, навіть по сповільненні чи закінченні війни воєнно-оборонні кошти напевно будуть вжиті на інші програми: суспільної опіки, допомоги бідним, освіти, охорони здоров'я, транспорту, очищення повітря, віднови міст і т. д., а крім того будуть знижені персональні прибуткові податки.

Грядучі страйки, головно в електричній індустрії, де в наступному місяці вигасають контракти, знову піднесуть платні. Юнії вимагають 15% підвишки щороку протягом трьох років. Торговельний балянс, головно експорт, за останній місяць обнизився. Уряд веде в Токіо переговори, щоб зняти ембарґо на 120 американських експортових артикулів (легкі літаки, частини до літаків, взуття, південні овочі і ін.), що пожвавить торгівлю.

Европейський фінансовий світ пильно стежить за станом економіки ЗСА. Представник Німецького Федерального Банку заявив, що евальвація марки залежить в першій мірі від того, чи Уряд ЗСА протягом двох місяців сконтролює інфляцію. В зв'язку з цим на німецькій закордонній біржі доляр у порівнянні з маркою дещо втрачає на вартості. Одначе всі европейські індустрійні країни високо цінять американський доляр, як ключ стабільности світового бизнесу і торгівлі. Не зважаючи на рішення Міжнародного Монетарного Фонду затвердити в найближчих тижнях нову монетарну систему — „паперове золото", вони вірять, що доляр у порівнянні з золотом стійкий і що й далі буде вдержана ціна 35 дол. за унцію монетарного золота. Доказом цього є зростаючі европейські інвестиції в американську економіку. Не зважаючи на захитану біржу і неясне економічно - бизнесове положення — можливість рецесії, вони на велику скалю купують американські шери і мючуел (спільні) фонди: Західня Німеччина на суму 2.2 блн. дол., Британія — на 3.6 блн. дол. Спільні фонди европейських держав мають у своєму портфелі 30% американських шерів і бондів. Евродоляр, тобто американський доляр в европейських банках, в урядів, бизнесменів і приватних осіб, дорожчає, в той час, як золото на вільному ринку систематично втрачає на вартості.

Як відомо, в березні 1968 р. ЗСА з іншими державами, членами „бльоку золота" і членами Міжнародного Монетарного Фонду встановили двояку ціну на золото: монетарного золота по 35 дол. за унцію, яка зобов'язує від січня 1934 року (до того часу була 20.67 дол.), і тоді вперше здевальвовано доляр, і вільного золота, яка буде залежати від вільного ринку, пропозиції - попиту (тепер 41 дол. за унцію). Рівночасно договорились, що все нововидобуте золото повинно йти на вільний ринок, а не до резерв банків держав світу, через що ціна його буде низька, а монетарного вища і стабільна.

Південно - Африканський Союз, найбільший продуцент золота, країна стратегічних пунктів і міжконтинентальних доріг, зокрема, коли унерухомлено Суезький канал, яка з примітивної аграрної стала високоіндустрійною, — не продавала свого золота на вільний ринок, а тримала переважно в резерві, і тому вона зросла до 1.4 блн. дол., з чого чистого золота 1.2 блн. дол. Лише невелику кількість золота і то неофіційно продавала вона на вільнім ринку. Внаслідок цього між ЗСА та членами „бльоку золота" з одного боку і Південно-Африканським Союзом з другого почалася тиха монетарна війна. Кілька тижнів тому Африканський Союз був змушений, з огляду на державні зобов'язання і дефіцитовий бюджет, продати золота на понад 75 млн. дол., через що ціна на вільне золото впала до 41 дол. (була 45 дол.). Крім того три швайцарські банки, які під час рестрикцій набули більшу кількість південноафриканського золота, пустили його на лондонську біржу. Це ще більше захитало ціну вільного золота. Південно-Африканський Союз хоче злагіднити монетарні й торговельні зносини з ЗСА і іншими державами. Неофіційні переговори у цій справі тривають.

Крім того вартість вільного золота може захитати вартість золота СССР, який під кінець цього року хоче певну його кількість продати на Заході. Останній раз платила Москва золотом трьом державам вільного світу за пшеницю. Запаси совєтського золота невідомі, припускають, що продукція його за останній рік становила понад 300 млн. дол.

Запаси американського золота у Форт Кноксі за липень зменшилися на 9 млн. дол., вперше від місяця лютого, і тепер становлять 11,144 блн. дол., а закордонні претенсії до американського доляра зросли до 37 блн. дол.

Стабільний доляр, сильна і динамічна економіка, яку підсилило відкриття величезних покладів нафти на Алясці, дають запоруку дальшого економічно - господарчого росту країни, який за наступне десятиліття, на думку економістів, подвоїться і осягне в 1980 р. 1.86 трильйона дол.

21-ША МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

Істамбул, Туреччина. — На 21-й міжнародній Конференції Ліґи Червоного Хреста схвалено резолюцію на тему „Червоний Хрест як фактор миру у всьому світі", висунену СССР, а також картається Ізраїль за „недодержання Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни".

Роман Левицький

БАНДУРА НА КУРСАХ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Малощо не від самого початку існування Курсів Українознавства, що їх проводить кожного року УНСоюз на Союзівці, бандура зайняла собі там хоч скромне, але постійне місце. Цю клясу спонзорує Ліґа Української Молоді Північної Америки.

На будинку, що має назву Дарниця, біля пам'ятника гетьманові Мазепі, пишається таблиця з написом: „Робітня бандур". В цьому приміщенні почав був уперше М. Дяковський разом з учнями Курсів Українознавства виробляти бандури. Після нього прийшли інші. Згадати хоча б Григорія Кашу, що кілька сезонів провадив оцю робітню. Великою поміччю для них завжди був „союзівковий майстер з золотою рукою" — Берізка. Бандури, що їх курсанти самі зробили, стали для них дорогою пам'яткою,ціннішою за найдорожчу бандуру фабричного виробу, не зважаючи на те, що ці бандури мали дуже слабий звук і легко розстроювалися.

Згадуючи про перших ентузіястів бандури на Союзівці, не можу поминути факту, що всі ці інструктори із батьком і надхненником цього діла М. Дяковським на чолі — це друге або й третє покоління тут народжених американців українського, а часами й мішаного походження.

Це була, сказати б, перша база бандури на Курсах Українознавства. Коли ж Ліґа Молоді звернулася до мене в сезоні 1966 року, щоб я перебрав бандуру на курсах, то я, передумавши справу, погодився на це з застереженням, що не буду займатися виробом інструментів.

Їдучи автом на Союзівку і везучи шість позичених і свою власну бандуру, я мріяв про те, щоб знайшлося бодай тих шість курсантів, які рішилися б посвячувати бодай по півгодини кожного дня на науку гри на бандурі. Уложив я собі такий плян праці: буду брати щопівгодини іншого учня, і так мені пройде ціле пополудне, а відтягну студента тільки на півгодини з його дозвілля.

Якою ж великою несподіванкою був для мене список, що його передав директор курсів — д-р Стецюк — не з шістьма, а з 36 курсантами! Як же я собі дам раду з стількома учнями?

Поділив я собі всіх зголошених на групи по 6 учнів. Приходили вони до моєї приватної кімнати, сідали на ліжках і з побожністю брали бандури на коліна. Не пропускали жадної моєї вказівки, точно все виконували на мою велику радість.

Коли все так добре йшло вперед, я вирішив на закінчення курсів виступити з учнями на концерті. Але виринули у зв'язку з цим проблеми. Перша і найбільш пекуча — недостача інструментів. І тут прийшов з допомогою невтомний ентузіяст і інструктор українських народних танків п. Володимир Бакад. Він випозичив у своїх знайомих ще 6 бандур і привіз їх на Союзівку. Разом з ними привіз і свою власну, яку сам зробив у союзівковій робітні. А бандура ця тим унікальна, що має на деці, як резонаторний отвір, вирізаний тризуб.

На концерт мав я 12 бандур. Учнів поділив на дві групи по 12. Що ж робити з тими 12-ма, що їм не стало інструментів? Але сталося так, що деякі учні самі відпали, тому що їхні батьки приїхали на останній вікенд перед закінченням курсів і забрали їх додому. Дві власні бандури радо випозичили нам упровителі Союзівки.

Останніх три дні від сніданку до обіду я строїв бандури, а ціле пополудне проходило на вправах з учнями.

Перший виступ пройшов на радість батьків учнів, спонзорів з Ліґи Молоді і, очевидно, управи Курсів та Союзівки несподівано вдало.

Проте, залишився дисонанс: кореспондент „Свободи", звітуючи про цей концерт, написав дослівно так: „Під час кінцевого концерту учнів були співи і народні танки". Мене заболіло, що він не завважив на сцені два рази по 14 бандуристів.

Пригноблення з того приводу мене не покидало. Аж от приступає до мене якась дівчина, коли я стояв задуманий біля „Веселки", та й питає, чи це я той, що дириґував бандуристами на концерті курсантів. Я признався, що так. Вона каже: „Гратулюю вам! Це чудовий інструмент і виконання було дуже добре!" Я подякував і сумовито посміхнувся. Вона завважила це і додала: „Ви не знаєте, з ким говорите. Я — викладачка музики в Прінстонському у н і верситеті! І ще раз повторяю те, що сказала".

Мені це привернуло радісний настрій, я розговорився з нею і довідався, що вона мішаного українсько - німецького походження. І мені навіть потім якось сама зі себе наспівалася пісенька, що починалася словами: „Люба дівчина з Прінстону..."

В наступних сезонах курс бандури ішов менш - більш з тими самими клопотами і радощами, як і в цьому першому. І я на цьому закінчу. Але при цій нагоді дозволю собі подати деякі пропозиції відносно програми Курсів Українознавства.

Окрім теоретичних предметів, слід, на мою думку, звернути більшу увагу на ділянки, що їх назву мистецько - фольклорного забарвлення.

Отже пропоную, крім курсів народного танку, співу і бандури, які вже прийнялися, впровадити образотворче мистецтво. Очевидно цей курс мав би вести один із наших видатних мистців, які постійно перебувають на Союзівці. Учні запізналися б з українським образотворчим мистецтвом, скульптурою і архітектурою на практичній базі.

Далі, треба було б зорганізувати курс драматичного мистецтва. Вже мрію про той день, коли учні виведуть на сцені щось із нашого клясичного чи нехай і модерного драматичного репертуару. При тому до помочі їм прийшли б і курси образотворчого мистецтва з декораціями, народного танку з балетом, співу з хором і солістами, бандури з музичною ілюстрацією тощо. Тут українська кляса, очевидно, забрала б слово, а англомовна кляса брала б участь у всіх тих допоміжних ділянках, що я їх вичислив вгорі. А може нові сценічні таланти відкриються, може це буде поштовхом для нашої молоді відновити аматорські драматичні гуртки, які процвітали 20 років тому?..

Теж, на мою думку, варто було б впровадити курс вишивання. Тут дівчата, окрім практичного вишивання, запізналися б із нашою народною ношею, і може б влаштували виставку своїх праць або вивели на сцені показ ноші. Вони змогли б і для себе виготовляти народні або стилізовані з українською вишивкою одяги, вишивану сорочку для брата, хлопця або батька, бодай краватку або серветку для мами. Скільки то було б радощів!

І ще уважаю потрібним впровадити курс українського куховарення. На закінчення курсу учні подадуть своїм батькам, представникам Народного Союзу, учителям і гостям, що напевно радо з цієї нагоди скористають і радо заплатять, — обід на зразок різдвяної вечері, великоднього стола або українського в е с і льного прийняття.

Всі ці курси мають провадитися на базі селективній. І вже на аплікаціях про прийняття студентів на Курси Українознавства всі ці предмети треба вичисляювати, а учень чи учениця мають виповнити їх із зазначенням, які він чи вона вибирають собі курси. Відповідно до цих запотребовань Управа Курсів анґажуватиме учителів, інструкторів чи мистців.

Обов'язковий час зайнять для учнів від ранку до полудня повинен бути зужитий, на мою думку, так: половина часу на теоретичні предмети, а половина на селективні, згадані вище. Пополудневий час сходив би учням на домашні завдання з теоретичних предметів, деякі селективні предмети, спорт і дозвілля.

Але тут спорт я трактував би також як фізичну культуру під проводом фахових інструкторів, а не пущений, що так скажу, самопасом. На Союзівці завжди є добрі фахівці - інструктори з тих видів спорту, до яких Союзівка має устаткування, як теніс, відбиванка, плавання, копаний м'яч, кошівка чи бейзбол. Чому не дати нашій молоді можливости використати їхній побут на Союзівці і під цим оглядом якнайкорисніше.

Хтось може сказати: добре, але це все буде багато коштувати. А хіба ж наша молодь не варта цього?

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Ганна Черінь

ЯРМАРОК У НАШІЙ СТОЛИЦІ

(1)

Спрінґфілд — це невеличке місто, котре ніколи не пишеться без стейту. Бо місто або село з таким поетичним, весняним іменем, мабуть, є в кожному стейті. Проте, „Спрінґфілд, Ілліной", звучить імпозантно, бо тільки цей Спрінґфілд є стейтовою с т о л и ц е ю, і тільки цей Спрінґфілд є Меккою для вірних пам'яті Лінкольна. Тут є будинок Лінкольна, тут же його мавзолей, тут і надзвичайно фотоґенічний, прекрасний ззовні і всередині стейтовий капітолій, і на кожнім кроці напис або й просто відчуття дає вам знати, що тут колись ступала нога великого емансипатора (цікаво, як би він тепер оцінив наслідки своїх початків?!).

Проте, не про історичні пам'ятки буде йти мова в цій статті. Серпень — це час річного стейтового ярмарку, величавого й веселого свята, коли всі ще раз упевнюються, що основою суспільства все ж є селянин із його кропітною працею, вгадуванням погоди незалежно від звелень бюра погоди, з рахуванням курчат по осені, з його садком, пасікою і компостними купами. Машини допомагають робити чудо, коли невелика частина населення харчує щедро всю країну, але без селянина машини були б тільки мертвою купою заліза. З ним вони — чудодійні помічники з десятьма руками, що, як у казці, за одну ніч можуть зорати, засіяти і заволочити ціле поле.

***

Виставка починається вже в поїзді. Їдемо широкими полями Іллінойю, що в більшості хвилюють хвалькуватою, високою кукурудзою і пишною квасолею; є ще трохи картоплі, проса для своєї худоби і гарної, посіяної трави: тимофіївки, конюшини, вики. Тут сіють таке збіжжя, що на цих землях найкраще росте. Інші стейти спеціялізуються на своїх продуктах. Та і в нас, на Україні, були села, що садили тільки цибулю, а дядька Юхима вважали трохи „того", бо він, наперекір віковічним традиціям, розводив помідори.

Часом на полі між квасолею там і там височіла кукурудза, як отаман, але вдерлася вона сюди самочинном, бо частина зерна із торішнього урожаю мужньо перенесла іллінойські морози і навесні проросла між квасолею. Тому то і козакує над новим низькорослим поколінням.

От і в'їхали в місто. Як і в більшості американських міст, в'їзд дуже непишний: обідрані будівлі, замурзані вікна, якісь паркани, зладжені з дощок і бляхи — наче тут несвітні злидні... А то просто неохайні фабрики, що їх власники краще покладуть ще сотню в кишеню, ніж причепурять свої мастки „ззаду", де їх нібито ніхто не бачить. А воно таки й бачить. Я не кажу вже про таких, як я сама, а, скажімо, совєтські кореспонденти. От гарні мають об'єкти для фотографій і репортажів!

Але ось почалися величезні новозбудовані доми — поставлені державою для бідних родин. Відразу видно, де живуть чорні, а де білі родини, хоч би по білизні, що сушиться на шнурах та по травниках.

Далі пішли охайні односімейні будиночки з милими садочками і квітами. Перед одним, на зеленім килимі, стоїть одне тільки дерево, але таке ж уже розкішне! Вся його постава наче каже: „Не чіпайте мене і навіть не підходьте близько: здалеку любуйтесь!"

Часу обмаль, тож, навіть не походивши по місту, сіли в автобус і поїхали на ярмарок. Був будень, але на широкому терені ярмарку людно і гамірно. Біля входу — величезна фігура Лінкольна і цілий ліс кольорових прапорів. Між павільйонами — ятки з ярмарковим строкатим товаром і ресторанчики. Були навіть черги до того, що заслужило репутацію найкращого чи найдешевшого. В трьох ятках продаються незаперечно-свіжі цукерки, що їх машина тут же робить і вистрілює, як кулемет, просто у підставлену торбину.

При вході до першого найгарнішого павільйону розташувались пенсіонери. Вони сполучили свій з'їзд із комерцією: в однім кутку вони обідають і розважаються (також і романсують, та ще й як!), а в другім продають старі речі, що їх зібрали від багатших приятелів, почистили і підлагодили. Відвідувачі охоче купують різні дрібниці, щоб допомогти старенькім і показати їм увагу.

Виставка городини і збіжжя — чудова. Вже як увійти, пахощі садовини і зелені немов би переносять вас на поля України. Спершу проходимо повз пасічників, що повиставляли різні ґатунки золотого і брунатного меду. Купуємо мисочку дуже смачного медового морозива, до котрого ще не додумались міські виробники солодощів. Повні коші яблук, груш, персиків і абрикосів, окремо і в майстерних комбінаціях. На відзначених — сині, червоні і жовті стрічки. Гори буряків, моркви, здоровенні гарбузи, і навіть картопля умудрилась виглядати чудово. Стоять слоїки преміййованого зерна, на стінах — найкращі жмути збіжжя. Ну, жито, пшеницю, овес я впізнала, а що ж це таке прекрасне, з великими, важкими китицями? Мусіла йти і питати чергового фармера, що із задоволенням мені пояснив, що — це просо.

— Просо? У нас, на Україні, воно не таке... У нас воно шовкове, і розсипається, як віяло...

Фармер терпеливо пояснював мені про просо, що ним тут годують курей, але і щось нового він почув від мене, — що наше просо не таке, і його їдять люди... От чого мені тут в Америці бракує, так це — пшоняної каші! Я вже кілька разів хотіла попросити в рідних на Україні, щоб прислали трохи пшона, але передумала — бо ще зроблять висновок, що тут голод...

Запитала я фармера, чому кукурудза така поморщена.

— Бо вона з минулого року. Цьогорічна ще не достигла.

— А інші продукти?

— Інші всі нові.

О, то тому багато яблук і груш такі зеленкуваті. А полежавши на виставці вже днів із десять, вони і зморщилися, як щічки старої бабці... Мабуть, не виплачується робити ярмарок пізніше, бо вже і дощі бувають, і осіння робота кличе селян до праці, і дітям час іти до школи...

Поміж буряками і гарбузами виставка нагороджених квітів, зрізаних і у вазонах, а також найкращі композиції букетів. Шкода, що всі — на японський лад, а на мою думку, до сільської виставки більше пасували б пишні, щедрі букети. А то що за краса: одна айстра на тлі якогось віниччя, або руда лілея в товаристві напівтрухлих голих гілляк...

Прямуємо на показ коней. В цей день інших тварин майже що не видно. Селянам визначають певний день для виставки їхніх тварин, тоді дають їм і приміщення. Отож, тепер хліви для овець і корів стояли майже порожні, а скрізь іржали коні, бо це був „конячий" день. Один підліток, я чула, захоплено верещав до своїх батьків:

— Тату! Мамо! Ходіть, я вам покажу чудові коні анґусівської породи!

(Далі буде.)

ВІСТІ З ТОРОНТА

Канадійська Опера. Цьогорічний сезон оперових вистав у Торонті почався 12-го вересня і триватиме до 11 жовтня. Будуть виставлені — „Ля форца дель Дестіно" — Верді, „Турандот" — Пуччіні, і „Ріголетто" — Верді по - італійськи, і „Фледермавс" Штравса по-англійськи та „Електра" Р. Штравса по - німецьки. У виставах беруть участь найвизначніші співачки й співаки. Між виконавцями зустрічаємо артистів з українськими прізвищами, як Елсі Савчук і Соня Рогожинська. Попередніми роками виступали знаний наш бас соліст О. Гошуляк і сопрано Р. Росляк. Квитки вступів від 3-8 долярів.

Канадійська Національна Виставка. 1 вересня ц. р. закінчилася тут двотижнева канадійська національна виставка, яку за цей час відвідало понад три мільйони людей. За цілий час виставки, між прапорами національностей повівав український національний прапор. Дуже добре влаштований жіночим КУК кіоск, притягав до себе численних відвідувачів красою нашої вишивки, кераміки, різьби, малярства. Чергували паді з КУК у гарних українських строях, давали вичерпні вияснення і інформації про Україну, нарід і мистецтво. Багато експонатів продано як „сувеніри". Другий чепурно і культурно влаштований український кіоск з обслугою гарних молодих пань і панночок з успіхом продавав українські страви. Біля обох наших українських „станиць" на великій виставовій площі все можна було зауважити великий рух і зацікавлення. Окремою атракцією в цьому році був виступ кубанських козаків протягом трьох днів у програмі „Будівничих Канади", яку щороку влаштовують різні етнічні групи Торонта під проводом Мистецької Ради Онтаріо, яку очолює наш земляк п. Коссар. Кажуть, що цьогорічна виставка з своєю програмою і участю відвідувачів, була одною з найуспішніших. Однак, на нашу думку, два малі „акциденти" кажуть нам, що з тим „успіхом" не все в порядку. Перший „акцидент" — це некультурне тикання плякатами аж до обличчя прем'єра міністра Труда, який приїхав на її відкриття, свист, „букання" і т. п. Другий — коли керівник виставки п. Павелл доручив молодечій організації Едмунта Верка, яка взяла на свої плечі боротьбу з комунізмом при Торонтському Університеті, та винаймила відповідне приміщення на Виставці, зняти вивішені написи, які говорили про небезпеку світової комуністичної змови, яка також загрожує і канадійській державі та її свободі. Виходить, що зневажливі вигуки на адресу свого прем'єра розбурханої юрби, та голос москаля Владіміра Кліментова, який напроти згаданого товариства — мав також свою рабовласницьку будку, в якій вів пропаганду „радісного й щасливоого життя", стають вирішними в нашій демократичній країні. А можливо і сам п. Трудо зробить бодай деякий висновок з лекції на Виставовій Площі?

Наші успіхи. П-на Таня Бойко, донька д-ра й пані О. Бойко, відомого громадського діяча і голови КУК, одержала важливу урядову посаду в Міністерстві Поправчої Служби в Онтаріо. Міністер Ален Гросман назначив п-у Т. Бойко координаторкою програмової аналізи і плянування, та бюджетової системи. П-а Т. Бойко осягнула ступінь В.А. з політичних і економічних наук в Торонтському Університеті, та студіює далі для осягнення маґістерського ступня з бизнесової адміністрації. Міністер Гросман висказався з призианням і похвалами для своєї молодої працівниці на так важливому і відповідальному пості. Всі радіємо успіхами нашої молоді!

Кандидує на радного. При кінці цього року відбудуться вибори до Міської Ради нашого міста. Між зголошеними на міських радних є також наш знаний земляк п. Василь Бойчук, який кандидує з округи Гай Парку. В минулих виборах п. Байчук програв вибори заледве кількома голосами. В цьогорічних виборах виборчі округи будуть мати змінені числа. Округа Гай Парк буде мати ч. 1. Ми переконані, що мешканці цієї округи у великому числі українці, а також німці, поляки, литовці, лотиші і ін. дадуть більшу підтримку нашому кандидатові, та виберуть його своїм представником до Міської Ради. На мейора міста зголосили вже свої кандидатури; В. Арчер і теперішній мейор В. Денісон.

На авдієнції у Владики. Делеґація Ради громадських організацій Торонта у справі Патріярхату Української Католицької Церкви відвідала, 23 серпня Торонтонськоґо Єпископа Преосвященного Кир Ізидора, та вручила Владиції письмо з підписами церковних і світських організацій, які були вислані також до Папи Павла VI і всіх Єпископів Укр. Католицької Церкви, домагаючись скликання Синоду Єпископів і схвалення на ньому конституційного завершення нашої Церкви у формі Патріярхату. Делеґацію очолював голова Ради д-р Ю. Пелех. Владика щиро приняв делеґацію, обмінявся з нею думками та відповідав на ряд поставлених питань, в яких заторкувано цілий ряд проблем, що відносяться до справ нашої церкви. Миряни нашої Єпархії знають щире і прихильне наставлення нашого Владики до всіх проблем, переконані, що він буде тією історичною особою, яка на Синоді поставить у справі Патріярхату ясну, точну і вирішальну пропозицію, та остаточно наша Церква увінчається короною Патріярхату з першим П Патріярхом Блаженнішим Верховним Архиєпископом Кардиналом Кир Йосифом. На розіслані письма до наших Єпископів на руки Президії Ради перший відповів Високопреосвященний Митрополит Кир Максим, закінчуючи свого листа так: „Запевняю Вас, що для цієї справи робимо все, що можливе". Дай Боже, щоб під проводом нашого Патріярха ,та наших Владик, українська католицька Церква росла і розвивалася ще краще на славу Бога і добро цілого українського народу.

Повернувся з Европи. Редактор „Нового Шляху" п. В. Левицький повернувся з Европи, відвідавши українські поселення в Югославії, Польщі, Франції (Париж), Чехословаччини (Прага) та Італії (Рим). Ред. В. Левицький виїхав як представник „Нового Шляху" на Ювілейне Свято пісні і танцю у Свиднику, а опісля відвідав згадані вже краї. Цікавий його репортаж із цих відвідин почав друкуватися вже у 36-му числі „Нового Шляху".

Окружні Збори УНС. У рамцях заплянованої осінньої організаційної кампанії УНС у 75-річчя його існування, та передконвенційного року, 20 вересня ц. р. відбудуться в приміщенні залі УНО при вул. Каледж. Окружні Збори, на порядку нарад яких буде обговорення згаданого пляну у найкращій його реалізації. Участь з зборах повинні взяти: члени управ відділів, делеґати, та всі заінтересовані працею і ростом УНС. З доповідями, практичними вказівками і порадами на зборах виступлять члени Головного Уряду УНС; заст. головного предсідника дир. Б. Зорич і головний радний та обласний організатор В. Дідюк.

Щоденна радіопрограма. Радіопрограма „Прометей", яку досі можна було слухати кожної суботи на інтернаціональній висильні СНИ в Торонті, від 1-го вересня ц. р. пересилає свої авдиції та — кожного дня від год. 1—2 по пол. на хвилях ФМ-число 101, а в суботи від год. 12:30 на дотеперішних хвилях 1540. Мистецьким керівником радіопрограми є п. І. Менделюк а керівником п. П. Коваль.

В. Дідюк

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. Н. К. Клівленд: „Свобода" підтримує кожну добру справу, кожну добру установу і кожну чесну людину. Підтримує справу патріярхату УКЦеркви, УККА, ЗУАДК, Українські студії в Гарварді, підтримує Вас, але Вашої статті таки не надрукуємо, бо в ній на повних дев'яти сторінках машинопису нічого нового не сказано.

ВШ. ЗУАДК, Філядельфія: На жаль, льотерій не можемо проголошувати, бо в цьому відношенні існують деякі поштові приписи, зв'язані з газетними поштовими привілеями.

Всч. о. М. І. Мицшишин, *Елмайра Гайтс, Н. И.:* Дякуємо за добре слово, зокрема про статті д-ра М. Данилюка на медичні теми і дир. А. Бука на економічні теми. Це велика заохота для авторів, що служать своїй громаді своїм фаховим знанням і пером.

ВШ. Проф. М. Б. Вінона: Дякуємо за надіслане. Ми тільки в дуже виїмкових випадках могли б надрукувати два голоси того самого дискутанта, бо тоді таке саме право прислуговувало б його опонентові і замість дискусії був би діялог.

ВШ. В. П., Філядельфія: Приймаємо всі надіслані матеріяли, але друкуємо тільки такі, що на це заслуговують.

МОЛОДІ ТАЛАНТИ В ДІТРОЙТІ

Кожного року наша спільнота збагачується новими професійними силами. Молодь, закінчивши університетські студії, стає професіоналістами. Пропорційно до інших найменше стає співаками та музикологами. Зовсім зрозуміло, бо це вимагає крім глибокого знання ще вродженого таланту. До них ставиться суспільство з особливою увагою, добачаючи в них носіїв та творців мистецтва, зокрема українського.

Марія Лончина-Лісовська

Зразковим прикладом була неділя, 31-го серпня ц. р., що мимо задушливої погоди, в залі церкви св. Йосафата в Ворен біля Дітройту зібралося поверх сотні різних прошарків громадянства на бенкет з нагоди закінчення університетських студій молодого віком Олега Хміля. Олег Хміль наприкінці серпня осягнув ступінь бакалавра музики в університеті Мишиґен в Ен Арбор. Наше громадянство знає його, бо від ранної молодости виступав на громадських імпрезах у співочих та танцювальних групах. Він є членом відомого хору „Трембіта" та дириґентом церковного хору при церкві св. Йосафата. Знають його також мистецькі університетські круги, бо виконував різні ролі в операх. Кілька місяців тому, також ним зацікавилася Ню ЙоркМетрополітен Опера.

Бенкет відкрив вступним словом майстер церемонії п. Ярослав Дужий. На його звернення місцевий парох о. Єронім Барнич провів молитву, і виголосив коротку промову, висловивши надію що молодий Олег принесе користь нашій спільноті. Василь Папіж вказав на благородні наслідки співдії батьків, церкви, школи та рідного середовища у вихованні молодого покоління. Привіт від хору „Трембіта" зложив інж. Богдан Сторожук. Свого дириґента вітав голова хору при церкві св. Йосафата п. Василь Негрич. Вдоволення та надії висловила у своєму слові проф. Ірина Решетилович, що допомагала Олегові у студіях.

Олег зложив подяку своїм батькам Анні і Петрові за опіку над ним. Дякував співвиховникам та професорам, що допомагали здобувати йому освіту, а також хорам, з якими працює та 175-му відділові УНСоюзу, якого є членом, за уможливлювання йому виступів на громадських імпрезах. На закінчення сказав, що по всяк час пам'ятатиме, з якого народу вийшов і якому повинин служити. О. декан Петро Чавс молитвою закінчив програму бенкету.

Наше громадянство матиме змогу ще краще пізнати талант Олега на концерті, що його організує Культурно - Громадський Клюб спільно з Українським Музичним Інститутом, в суботу, 11-го жовтня у залі Арт Інституту. Крім нього, як тенора - соліста у програмі виступить талановита піяністка Марія Лончина - Лісовська. Марія є дочкою відомих провідних громадян Дітройту пп. д-ра Богдана Лончини. Нещодавно вона осягнула ступінь маґістра музики у Вейн Стейтовому Університеті в Дітройті. Громадянство Дітройту знає її з виступів на сценах в минулому, а зокрема на 75-літтю „Свободи", минулої осени.

Молодим талантам слід зложити сердечні ґратуляції з приводу осягнення наукових ступенів та побажати якнайкращих успіхів у праці, і подати моральну підтримку, яка напевно принесе бажану користь нашій спільноті.

В. П.

Діти допомагають „затримувати підозрілих на вулиці"

Київ. — Як зразок селища, де немає останнім часом більших злочинів, „Літературна Україна" з 2 вересня наводить селище Донецьке над річкою Сіверським Дінцем. Начальник міліції у Слов'янську К. Кармазін, голова Жіночої Ради в Донецькому Л. Ломакіна та ін. сказали кореспондентові, що в тому селищі немає порушень закону. Міліція заарештовує там не лише п'яного, але й підпилого. Міліції допомагає активна і велика група „дружинників", а також діти: „Заявись який підозрілий на вулиці, то малюки вже біжань до селищної ради, до добровільної народної дружини: „Там хтось чужий ходить". „Стій" — Щовечора двоє-троє з червоними пов'язками на руках чергують у клюбі. Скажу більше: нещодавно з числа дружинників створено оперативну групу, яка в нічний час патрулює на вулицях. Може, хтось здивується, мовляв, для чого така пильність? Гадаю, тут є своя ідея.Певне, люди дорожать спокоєм, бо знають йому ціну".

Повідомлення Канцелярії УККА

Ню Йорк. — Директор Канцелярії УККА мґр Іван Базарко повідомляє, що з днем 12-го вересня минув реченець надсилання оголошень - привітів до спеціяльного видання - журналу УККА, який підготовляється з нагоди скликання X Конґресу Американських Українців. До закінчення реченця надійшло 45 сторінок оголошень - привітів. Більше таких оголошень прийматись не будуть. Повідомляється також, що вже 20 центральних Організацій, які входять до складу УККА, зголосили своїх делеґатів на X Конґрес Американських Українців у жовтні в Ню Йорку, а теж багато низових клітин. Канцелярія прохає ще не зголошені Організації, Відділи і Представництва по змозі не відкладаючи надсилати відомості про делеґатів на X Когрес до Канцелярії УККА в Ню Йорку.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Ляриса Садівська, донька Стефана і Стефанії Садівських, здобула спеціяльне відзначення в конкурсі студентів середніх шкіл за свою працю про Об'єднані Нації. Вона одержала оцінку однієї з п'яти найкращих у стейтовому конкурсі, в якому брало участь 1,000 студентів, та рівночасно була вибрана із 35,000 студентів цілих ЗСА, як одна із сотні найкращих авторів праць про О. Н. в крайовому конкурсі студентів середніх шкіл. Цей успіх Ляриси дає їй нагоду здобути стипендію імені Даґа Гамершилда. Крім цього її середню школу ‚Сліпінґ Джаєнт" одержала дарову передплату журналів „Юнеско Курієр" та „ВІСТА", що їх видає Організація Об'єднаних Націй. Ці нагороди за свою ученицю одержить офіційно вчителька Ляриси Садівської, пані Арлін Ендрюс, як признання за її навчання про Об'єднані Нації. Ляриса Садівська, як і її батьки та вся родина є членами Українського Народного Союзу, 414-го відділу в Ню Гейвені, Кон.

Ляриса Садівська

ПАМ'ЯТІ БЛ. П. Д-РА КОНСТАНТИНА МАТВІЄНКА

Після короткої недуги відійшов у вічність 20-го липня ще один свідомий громадянин, вояк, а найбільш за все педагог учитель бл. пам'яті д-р Константин Матвієнко в Ню Гейвені, Конн. Тлінні останки покійного лежали в похоронному заведенні Маркевича, де 21 і 23 липня правилися Панахиди при великій участі українського громадянства обох наших віровизнань. 23-го липня після похоронних відправ в Українській Православній Церкві св. Покрови тлінні останки перевезено на Католицький цвинтар св. Лаврентія.

Приємно відмітити, що парох Української Католицької Церкви о. пралат. Іван Стах в Ню Гейвені відправив панахиду в понеділок взяв участь у похоронах і відпровадив тіло покійного разом з о. Іляшенком, парохом Укр. Православної Церкви св. Покрови, до якої по- Панахид прощали покійного о. пралат І. Стах від Української Католицької Церкви, д-р Іван Кизик від громадянства і від Української Рідної Школи при Церкві св. Михаїла, в якій покійний разом зі своєю дружиною вчив, п. Михайло Панкевич від Об'єднання бувших Українських Вояків, д-р Р. Віталій Білинський від побратимів по зброї Армії УНР, та пан Пожар від Фундаторів Укр. Православної Церкви св. Покрови до якої покійний належав. Члени ОБУВА і 1-ої Укр. Дивізії тримали почесну стійку під час всіх відправ.

Після похоронних відправ відбулися поминки, на яких Родина покійного подякувала всім, що взяли участь у похоронах. Промовляли ще о. пралат Іван Стах, о. Іван Іляшенко та д-р Снігурович від місцевого відд. УККА. На бажання покійного і Родини, замість цвітів на могилу присутні родичі шкільних дітей і приятелі зложили 356 долярів на видання дитячої літератури.

Д-р Константин Матвієнко народився 1897 року на Київщині. Життєвий шлях покійного не був встелений рожами. 17 літнім юнаком вступає до Армії української Народної Республіки, і переходить всі воєнні лихоліття, аж до і н те рнування „союзниками" поляками. Перебуваючи в таборі полонених у Каліші, старався здобути знання, і 1928 року дістався щасливо на Чехо-Словаччину, де на Карловому Університеті здобув титул доктора математичних наук. Після цього став професором в семінарії в Севлюші на Закарпатті. Все своє знання і любов до свого рідного старався вщепити в серця і розум молодих учнів закарпатців.

Здавалося, що вже буде спокійно працювати, одружився з панною Евстахією Валянською і заживе родинним життям. Та прийшов 1938 рік, рік відродження і повстання вільної Закарпатської України. Покійний з енергію поринув в працю при відбудові молодої держави. Та дикі орди мадярів залили Срібну Землю, і почались переслідування всіх українців. Мадяри арештували покійного, і по довгих місяцях розшуків і заходів вдалося дружині віднайти свого мужа і вирвати його з концентраційного табору.

1940 року переїхав покійний з дружиною до Галичини, і став на учительську працю разом з своєю дружиною у Яворівщині, де працювали до 1944, коли знову треба було покидати рідні землі і податися на скитання до Німеччини. Перебуваючи в таборі втікачів у Регенсбурґу, вчив у торговельній гімназії аж до часу виїзду до ЗСА. По приїзді до Ню Гейвену, Конн, включився у громадське та релігійне життя, живо цікавлячись всіма проявами громадської роботи, а особливо багато часу присвячував українському шкільництву. На протязі двадцяти літного перебування в Ню Гейвені занимав різні відповідальні пости у громадській роботі, як голова відділу УККА, потім його секретар, інспектор Шкільної Ради на Коннектикат, голова ОБВА. Крім цього останні три роки вчив у старших клясах в Укр. Рідній Школі при церкві св. Михаїла разом зі своєю дружиною, яка понад п'ятнадцять років учна в тій школі. Не зважаючи на свій вік і підірване здоров'я, він до кінця життя працював і цікавився громадським життям.

Покійний д-р Константин, — це людина високо освічена, щира і працьовита, а при цьому дуже скромна. Це була людина кришталевої вдачі, все повна енергії в ділах, все погідна і усміхнена, повна доброти та ввічливости. Особа, яка все і всюди була готова іти з поміччю для всіх, а особливо молоді. Це був великий педагог, любетель молоді, яка горнулась до нього як до батька, відчуваючи, що одиноке його бажання було вщепити в молоді любов до свого народу, до Рідної Землі, до всього, що було таким дорогим для нього. Українська громада стратила ще одного щирого патріота, учителя та любителя молоді.

Покійний залишив у смутку вірну дружину Евстахію, дві замужні дочки та четверо внуків. Ціла Родина покійного є членами 54 Від. УНС.

Хай добра пам'ять залишиться по Ньому!

Замість квітів на могилу бл. п. д-р К. Матвієнка жертвували на видання дитячої літератури:

По 25.00 дол., Т-во Українська Рідна Школа при Церкві св. Михаїла. По 20.00 дол., д-р Іван і Олександра Кизик. По 15.00 дол., Степан і Марія Венґльовські (Фльорида). По 10.00 дол, панство, Яхницькі, Добчанські, Кульчицькі, Кошаки, Данів, Лодинські, Посполиті, Сметанюки, Шап'яки, Гурани (Рочестер) 54-й Відділ Укр. Народного Союзу, д-р В. Білинський (Нюарк). По 5.00 дол., інж. Шабельський, о. пралат І. Стах, о. Іван Іляшенко, інж. О. Козловський, П. Драйд, Д. Бережецький, М. Стадницький, інж. Б. Лесь, В. Матвієнко, В. Гачкевич, М. Духновський, Донлд, Стогр, Відділ УККА, Відділ ОБВУА, Н. Н., родини: М. і М. Панкеви, Р. і Л. Венґльовські, проф. І. і І. Телюк, В. і Н. Береза, О. і М. Висовські, С. і С. Садівські, д-р М. і М. Снігурович, Л. і О. Марків, І. і Василина Гузик, Ев. і Л. Козюпи, М. Салата, Л. і К. Шимків, Т. і М. Косович, В. Е. Лужницький, С. і І. Лодинські, В. Юречко, Вол. і О. Маслянки. По 2.00 дол., І. Гутникевич, Ш. Гемстак, К. Гемстак, Р. Батлер, І. Данилович. Дзюбіна 1.00 дол.

Розділено: В и давничий Фонд Шкільної Ради при УККА 255.00 дол., Об'єднання Працівників Дитячої Літератури 75.00 дол. Пресовий Фонд „Веселки" 25.00 дол. Разом з пересилкою 356.00 дол.

В. Добчанський

НОВА УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА СВ. АТАНАСІЯ У ФРАНЦІЇ

Ліон, Франція. — Ще в 1954 р. заходами архиєпископа Івана Бучка, при повному зрозумінні й підтримці кардинала Дерліє, була заснована в Ліоні українська католицька парохія. Церква цієї парохії з різних причин приміщувалась при різних інших парохіях, але останні роки парохіяни взялися і збудували нову церковну будову на 200 стоячих і 200 сидячих місць. Посвятив нову церкву св. Атанасія Владика Володимир у сослуженні священиків та при здвизі вірних у серпні місяці.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 19-го ВЕРЕСНЯ 1969 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. о год. 6-ій веч. в домівці УНДому. — Управа.

ГАРТФОРД, Конн. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 277-ий Відділ в залі УНДому о год. 7:30 веч. На порядку крім поточних справ, вибір делеґатів на Конвенцію УККА. Фінансовий секретар стало приймає вкладки і полагоджує інші справи в п'ятниці і суботи від 6-9 год. веч. і кожної 3 і 4 неділі в місяці від 4-7 веч. — Управа.

СУБОТА, 20-го ВЕРЕСНЯ 1969 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори Т-ва св. Юрія — 239 Відд. від год. 3:30 до 4:30 по пол. в домі Укр. Амер. Горожан при 847 N. Franklin вул. — Д-р В. Ґалан, предс., М. Ковальчук, секр.

ПЛАЙНФІЛД, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 372 Відд. о год. 7:30 веч. в Іґол Гол, 210 Чорч стр. Проситься чл. прибути на збори. — Софія Лонишин, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Укр. Допомог. Т-ва Дністер — 361 Відд. о год. 7:30 веч. у власній домівці при 119 Евню „А". На зборах будуть відчитані та продискутовані фінансові та організаційні звіти, як теж оговорені інші важні справи. — П. Кучма, предс., В. Вишиваний, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенню УНДому при вул. Мартін. Проситься прийти на збори і вирівняти вкладки. — Управа.

НЕДІЛЯ, 21-го ВЕРЕСНЯ 1969 р.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Місячні збори В-ва св. Дмитрія — 288 Відд. о год. 12:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі, 817 Линн Аве. — А. Данилюк, предс., В. Заговський, кас., Д. Мушастий, секр.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 5-ий Відд. о год. 5-ій по пол. при 37-09 31-ша Евню. Проситься всіх прибути, тому що є важні справи. — Управа.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Вінярського на 482 Мейн стріті. Проситься чл. прибути. — І. Бурний, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Т-ва св. Василія — 339 Відд. о год. 4-ій по пол. в домі Укр. Громади при 3322 Н. Лавренц вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — С. Лупацій, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. Квартальні збори С-ва Любов — 37 Відд. о год. 2:30 по пол. в УНДомі, 214 Fulton St. На порядку: звіти Управи та Контр. Комісії і інші справи. — К. Корсон, предс., А. Реклайтес, кас., А. Гнатюк, секретар.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори 42 Відд. ім. Т. Шевченка о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 237 Hope Ave. На зборах буде вибір делеґата на 10 Конґрес УККА. — В. Марущак, рекр. секр.

ТАРЗАН, Ч. 6246. Наспіла допомога

OVER THE JUNGLE ANOTHER HELICOPTER, UNKNOWN TO TARZAN, HAS BEEN SOARING, JUST IN TIME TO PICK UP PILOT JONES'S CALL FOR HELP.
I HEAR THEM, NURSE NAOMI— I HOPE JONES LASTS!
CAPTAIN JOE WILDCAT! HOW DID YOU GET HERE— FROM TARZAN-LAND!
COLONEL BLAKE SENT FOUR OF US NAVAJOS OUT, TO TRANSFER TO HELICOPTER AND STAND BY IN CASE YOU NEEDED US... WE HEARD PILOT JONES'S CALL! ARE WE IN TIME?

Інший гелікоптер, невідомий Тарзанові, зашумів над джунґлією, саме підхопивши впору заклик Джонса про допомогу.

Чую їх, медсестро Наомі — сподіваюся, що Джонс витриває.

Сотник Джо Дикий Кіт! Як ви сюди дісталися — з країни Тарзана!

Полковник Блейк вислав нас чотирьох навагів, щоб перенести на гелікоптер та прийти з допомогою, якщо ви потребували б нас...

Ми почули заклик пілота Джонса! Чи ми встигли ще впору?

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.